

РЕПУБЛИКА СРПСКА
КОМИСИЈА ЗА ЖАЛБЕ

REPUBLIKA SRPSKA
KOMISIJA ZA ŽALBE

Бана Лазаревића бр. 7, 78 000 Бања Лука
телефон/факс: +387 (0)51 310 888, Е-пошта: zalbe.rs@teol.net

Број: 01-98-9/17
Дана 14.07.2017. године

РЕПУБЛИКА СРПСКА
КОМИСИЈА ЗА УТВРЂИВАЊЕ СУКОБА ИНТЕРЕСА
У ИНСТИТУЦИЈАМА ВЛАСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ДАТУМ 28.07.2017
БРОЈ 02-215-С-6/17-10
БАЊА ЛУКА

На основу члана 17. став (5) Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 73/08 и 52/14), члана 1., 18. и 22. Пословника о организацији и раду Комисије за жалбе („Службени гласник Републике Српске“ број: 75/09), члана 224. став (2) и (3) и члана 228. став (1) Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број: 13/02, 87/07 и 50/10) рјешавајући по жалби Секулић Драгомира одборника у Скупштини општине Угљевик, заступаног по пономоћнику Дражену Николићу адвокату из Бијељине, изјављеној против рјешења Републичке комисије за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске број: 02-215-С/17-7,О.С. од 20.05.2017. године, Комисија за жалбе на 2. сједници одржаној дана 14.07.2017. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

ПОНИШТАВА СЕ РЈЕШЕЊЕ Републичке комисије за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске број: 02-215-С/17-7,О.С од 20.05.2017. године, и утврђује да се Секулић Драгомир одборник у Скупштини општине Угљевик, не налази у сукобу интереса.

Образложење

Рјешењем Републичке комисије за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске број: 02-215-С/17-7,О.С од 20.05.2017. године, наконведеног поступка по анонимној пријави групе грађана из Угљевика од 19.01.2017. године, за утврђивање постојања сукоба интереса Драгомира Секулића одборника у Скупштини општине Угљевик, утврђено је да се Драгомир Секулић налази у сукобу интереса. У образложењу рјешења наводи се да је по анонимној пријави групе грађана из Угљевика, Републичка комисија за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске, сходно члану 16. став 1) Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 73/08 и 52/14) покренула поступак за утврђивање постојања сукоба интереса Драгомира Секулића одборника у Скупштини општине Угљевик. У иницијативи се између осталог наводи да једна ћерка Драгомира Секулића ради у општини Угљевик, да друга ћерка ради у Комуналном предузећу, а да је зет запослен и ради у обданишту у Угљевика, да су их изабрани представници-одборници разочарали да су запослили своју родбину и чланове својих породица, а да су грађани на рубу опстанка и преживљавања те траже да се испитају све појаве непотизма и злоупотребе власти у општини Угљевик.

Драгомир Секулић је у изјашњењу на иницијативу навео да је на локалним изборима у октобру мјесецу 2016. године, освојио одборнички мандат у општини Угљевик и приложио писмену документацију из које је видљиво да су

*6.7. de neposredno
Zalbe u rps
Sporovi
Zalbe
M u
Zapad
deja
trajala
i pu d.
u izvaji
si mo
jer,
ci-2
romaji
i ne prem
d konkrit
jo*

његове ћерке и зет засновали радни однос у складу са законском процедуром у поступку јавне конкуренције прије него је он освојио одборнички мандат у општини Угљевик на локалним изборима у октобру мјесецу 2016 године, те да као изабрани представник-одборник ни на који начин није користио, нити могао користити свој положај ради остваривања личне користи или повластице.

У циљу прикупљања материјалних доказа првостепени орган је од начелника општине Угљевик затражио и добио конкурсну документацију о заснивању радног односа ћерки и зета Драгомира Секулића одборника у Скупштини општине Угљевик. У образложењу рјешења првостепени орган ставља на терет начелнику општине Угљевик да у достављеној документацији недостају докази, о питањима и одговорима са улазног интервјуа испитиваних кандидата тј. да не постоји кључни доказ да је поступак избора извршен на легалан и законит начин, што упућује да није побијена могућност утицаја одборника Секулић Драгомира на незаконито запошљавање фамилије, те је донесена одлука о покретању поступака утврђивања сукоба интереса Секулић Драгомира, да је његово позивање и цитирање члана 5. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске, „покушај заваривања нестручне јавности што је кршење основних принципа части, поштења и законитости у понашању функционера“ да навод жалитеља да запослење његовог зета у вртићу „Душко Радовић“ не може бити основ за сукоб интереса показује „праву дрскост“ јер је зет повезано лице, да је његово негирање постојања сукоба интереса „крајње неморално и нечасно“, како то у образложењу оспореног рјешења наводи првостепени орган, цитирајући одредбе члана 2. и 3. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске, због чега је одлучено као у диспозитиву оспореног рјешења.

Против рјешења првостепеног органа, Драгомир Секулић по пономоћнику Дражену Николићу - адвокату из Бијељине, поднио је жалбу због неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примјене материјалног права и повреде одредаба управног поступка. У жалби наводи да је оспорено рјешење апсолутно незаконито, да иако куцано на 8 страница у образложењу рјешења није јасно опрједељен разлог због којег је првостепени орган утврдио постојање сукоба интереса, да у образложењу рјешења није прецизирано које чланове Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске је жалитељ повриједио, што исто чини незаконитим, да је првостепени орган у поступку једино правилно утврдио да је Драгомир Секулић одборник у Скупштини општине Угљевик, да су Сања Миљановић и Вања Зекић његове ћерке, а да му је Дарко Зекић зет, а да је погрешно примјенила одредбе Закона о спречавању сукоба интереса којим се уређују посебне обавезе изабраних представника, носилаца извршних функција и савјетника у органима власти Републике Српске и јединица локалне самоуправе у обављању јавне функције, у циљу спречавања сукоба интереса, да су у Закону нумеративно наведене забране које изабрани представник мора поштовати како неби био у сукобу интереса, да поред наведених радњи које доводе до сукоба интереса закон одређује и лица због којих или чијим радњама до сукоба интереса долази. У жалби даље наводи да је првостепена комисија повриједила једно од основних правних начела „да се негативне чињенице не доказују и да је свако невин док се супротно не докаже“ тако што је прво утврдила постојање сукоба интереса, а онда на Драгутина Секулића пребацила доказивање негативних чињеница констатујући у оспореном рјешењу да жалитељ није доказао да приватни интерес није ставио испред јавног, да није утицао на доношење одлука, да могућност његовог утицаја није побијена, да не постоји правно ваљан доказ да

се придржавао принципа дјеловања прописаних чланом 3. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске и да је његова тврдња нетачна и „чиста измишљотина“. Жалитељ даље истиче да првостепена комисија на законит начин није утврдила у чему се састоји сукоб интереса који му се ставља на терет. Надаље, првостепена комисија излази из оквира својих надлежности и дубоко задире у судску надлежност, јер у оспореном рјешењу испитује законитост поступка у којима су запослене ћерке и зет Драгутина Секулића и проглашава их незаконитим, иако првостепена комисија нема надлежност ни овлашћење да утврђује законитост проведених конкурса, идући даље констатује да и начелник општине Угљевик није поступао законито при провјери и одабиру пријављених кандидата на јавни конкурс, а што није од утицаја у овој правној ствари, да је првостепена комисија била дужна да правилно тумачи одредбу члана 5. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске, које су јасне и којима је предвиђено да *изабрани представници, носиоци извршних функција и савјетници не могу, у вријеме док врше јавну функцију и три мјесеца након престанка јавне функције, бити чланови надзорног одбора или директори јавних предузећа и да се забрана из става 1. овог члана односи и на чланове породице изабраних представника, носилаца извршних функција и савјетника*, а из проведених доказа недвосмислено је утврђено да жалитељ није обављао ни једну од функција предвиђених чланом 5. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске, нити је то чинио ко од чланова његове породице, а из доказа јасно произилази да су ћерке и зет жалиоца засновали радни однос прије избора Секулић Драгомира за одборника у Скупштини општине Угљевик, да нису нити су били чланови надзорних одбора или директори јавних предузећа, па самим тим не постоји сукоб интереса за који се терети жалитељ. Неосновано је тумачење првостепене комисије да лица због чињенице да им је отац, односно таст изабран за одборника у општини Угљевик самим чином избора не могу даље радити ни на једном радном мјесту које се финансира из буџета локалне заједнице или Републике нити могу и несмију бити учесници на јавном конкурсима. Очигледно је намјера законодавца код наведене одредбе била, да спријечи избор у надзорне одборе и на директорске функције одборника или чланова њихове породице, јер скупштина локалне самоуправа у својој надлежности има одлучивање о члановима надзорних одбора и директора јавних предузећа чији је оснивач, да одлуку о пријему радника у радни однос доноси орган управљања а не скупштина општине као оснивач, да је првостепена комисија обавезна да утврди чињенице и примјени закон онако како закон гласи, а не да одредбе закона и чињенице прилагођава унапријед донесеној одлуци, да је првостепена одлука незаконита говори и чињеница да је Сања Миљановић ћерка жалитеља, радни однос на неодређено вријеме у „Компред“ а.д. Угљевик засновала 08.04.2014.године, а Дарко Зекић, зет жалитеља запослен је у Ј.У Дјечији вртић „Душко Радовић“ августа 2013.године, дакле прије више од двије године и наступила је застарјелост о чему првостепена комисија није пазила по службеној дужности, да у поступку у којем се одлучује о сукобу интереса не постоје термини „нестручна јавност“, „непотизам“, „крајња дрскост“ „част или поштење“, већ само чињенице које се утврђују доказима и Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске, који се примјењује у складу са утврђеним чињеницама те да се на основу изнесено јасно потврђује да се Секулић Драгомир не налази у сукобу интереса јер у обављању одборничке дужности на било који начин није приватни интерес ставио испред јавног у смислу Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске, јер је законодавац посебне обавезе изабраних представника нумеративно набројао у Закону те предлаже да

Комисија за жалбе преиначи оспорено рјешење тако што ће утврдити да код Секулић Драгомира не постоји сукоб интереса, или да поништи оспорено рјешење и предмет врати на поновни поступак, те да обавезе првостепени орган да жалиоцу исплати трошкове вођења овог управног поступка према трошковнику пуномоћника.

Комисија за жалбе, након што је размотрила ожалбено рјешење, садржај жалбе и остале доказе у спису одлучила је да оспорено рјешење поништи и утврди да се Секулић Драгомир одборник у Скупштини општине Угљевик, не налази у сукобу интереса, из следећих разлога:

Испитујући ожалбено рјешење Комисија за жалбе налази, да је првостепени орган погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, да је одлука првостепеног органа заснована на субјективним претпоставкама, слободном тумачењу и погрешној примјени Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске. Увидом у спис предмета Комисија за жалбе налази, да је у поступку неспорно утврђено да је Драгомир Секулић, на локалним изборима октобра мјесеца 2016. године, изабран за одборника Скупштине општине Угљевик, да су Сања Миљановић и Вања Зекић његове ћерке, а да му је Дарко Зекић зет, да је Сања Миљановић ћерка жалитеља, радни однос на неодређено вријеме засновала 08.04.2014.године у „Компред“ а.д. Угљевик на радном мјесту књиговођа-оператер, да је Вања Зекић, такође ћерка жалитеља запослена у општинској управи Угљевик на радном мјесту самостални стручни сарадник од 01.03.2016.године, а Дарко Зекић, зет жалитеља запослен је у Ј.У Дјечији вртић „Душко Радовић“ од августа 2013.године, на радном мјесту координатор-сарадник. Из неспорно утврђених чињеница Комисија за жалбе налази, да жалитељ није обављао ни једну од функција предвиђених чланом 5. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске, нити је то чинио ко од чланова његове породице, а из доказа јасно произилази да су ћерке и зет жалиоца засновали радни однос прије избора Секулић Драгомира за одборника у Скупштини општине Угљевик те да у обављању одборничке функције на било који начин није приватни интерес ставио испред јавног у смислу Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске. Првостепена комисија излази из оквира своје надлежности и оспореним рјешењем покушава оспорити законитост поступка у којем су запослене ћерке и зет Драгутина Секулића и проглашава их незаконитим, иако првостепена комисија нема надлежност ни овлашћење да утврђује законитост проведених јавних конкурса, а што имајући у виду временски период када су исти провођени, ни на који начин није од утицаја у овој правној ствари. С обзиром да је чланом 197. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 13/02, 87/07 и 50/10), између осталог, прописано да образложење рјешења садржи утврђено чињенично стање и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на одлуку која је дата у диспозитиву, то Комисија за жалбе налази да је првостепени орган поступио супротно цитираном члану када је донио оспорено рјешење у коме није аргументовано образложио у чему се састоји сукоб интереса који му се ставља на терет, а да утврђено чињенично стање јасно потврђује да се Секулић Драгомир не налази у сукобу интереса, јер у проведеном поступку је утврђено да у обављању одборничке функције није дошло до повреде одредбе члана 2. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске, да обављањем одборничке дужности није остварио било какву предност за себе, своју породицу и друга лица или организације, са којима је он имао или има пословне, политичке или друге везе,

те да на било који начин није приватни интерес ставио испред јавног у смислу члана 3. став (2) Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске.

Комисија за жалбе налази да је неоснован жалбени захтјев, да се обавезе првостепени орган да жалиоцу исплати трошкове вођења овог управног поступка према трошковнику пуномоћника, сходно члану 103. Закона о општем управном поступку, јер у ставу (1) поменутог члана стоји да свака странка по правилу сноси своје трошкове проузроковане поступком као што су путни трошкови, изгубљена зарада, издаци за таксе, правно заступање, стручно помагање и сл. док је ставом 3. истог члана прописано да се трошкови правног заступања надокнађују само у случајевима када је такво заступање било нужно и оправдано, што се у конкретном случају не може сматрати нужним и оправданим, јер израда жалбе и адвокатске услуге не убрајају се редовне трошкове поступка, већ се исте обрачунавају по Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у складу са Законом о адвокатури, па је жалбу у том дијелу ваљало одбити као неосновану.

Имајући у виду напријед изнесено, цијенећи све жалбене наводе, осим оних који не би утицали на другачије рјешење ове правне ствари, Комисија за жалбе је одлучила као у диспозитиву овог рјешења, на основу члана 17. став (5) Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 73/08 и 52/14), члана 1., 18., и 22. Пословника о организацији и раду Комисије за жалбе („Службени гласник Републике Српске“ број: 75/09), и члана 228. став (1) Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број: 13/02, 87/07 и 50/10)

ПРАВНА ПОУКА: Ово рјешење је коначно и против истог није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор подношењем тужбе Окружном суду у Бањој Луци у року од 30 дана од дана пријема рјешења.

ДОСТАВЉЕНО:

1. Странкама, путем првостепеног органа 2х,
2. Републичкој комисији за утврђивање сукоба интереса у органима власти Републике Српске 2х,
3. Спис Комисије за жалбе,
4. Материјал сједнице,
5. а/а.

ПРЕДСЈЕДНИК

КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ

Биљана Васић, дипл. правник